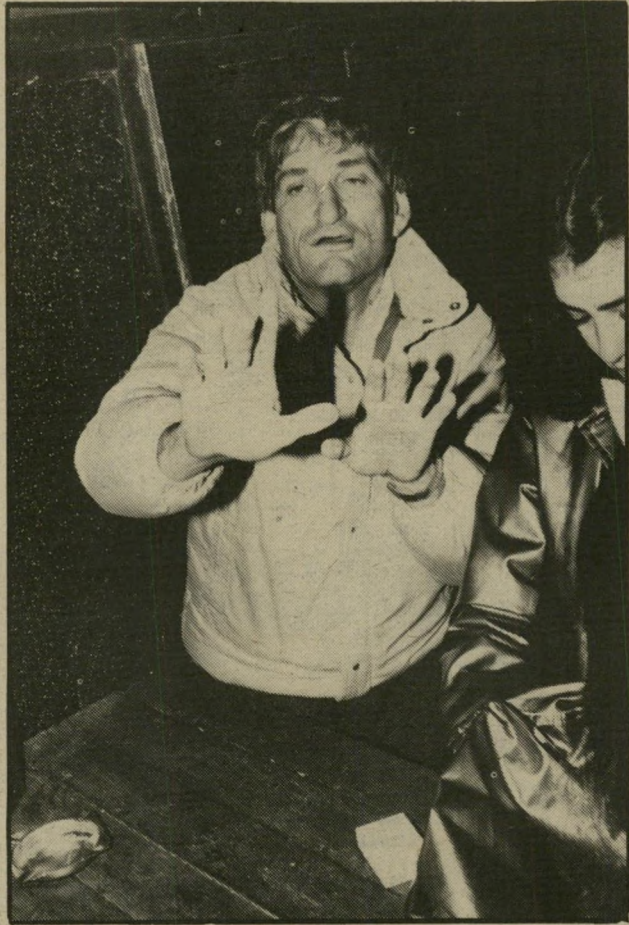

ומיהם היורמים והעמוסים שסירבו לחתום על עצומת „די“

מפקד פיקוד-צפון לשעבר, מניף את ידיו לעבר הצלמת שלא תצלם אותו. בן-גל, המכונה יאנוש, נכח באירוע חברתי שמתפתח האחרים, אף הם קצינים גבוהים, חלקם במילואים, שרו שירי-מולדת. הוא ישב בצד רוב הערב והיה מכונס בעצמו.

תחת השם ציונות ודמוקרטיה, סיפר עוזר פילדבסקי, אחיו של מאיר פעיר, על ניסיונו בנישול ערבים. „בשנת 1951 הייתי חבר קיבוץ משאבי שדה בנגב. היה אז חורף טוב מאוד, עם הרבה גשמים, ויבול שעורה טוב. הבדווים זרעו לפני שהספיקו לקצור, גירשו אותם לגדה המערבית ואז באנו אנהנו, חברי הקיבוצים, ובאופן קולקטיבי ומי אוד סוציאליסטי קצרנו את השעורה שלהם.“

רבים תהו מדוע לא שודרה בסוף מהדורת השבוע יומן אירועים רשימת מכיני הכתבות, המכונה עליידי הר עיתונאים רשימת הקרדיט ל- עורכי-הדין אהרון פאסון, חבר הוועד-המנהל, יש הסבר, הוא צפה במהדורה, וכשראה את הסרט על ההתנחלות היתר דית בלב חברון הוא רגז מאוד. טלפן לבניין הטלוויזיה וביקש לדעת מי עשה את הסרט. פקי זה מבהלת ענתה לו שהכתב הוא אורי גורדשטיין. פא- פו בטוח שבעיקבות כך לא שודר הקרדיט של המהדורה.

תת-אלוף (מיל) מאיר ניצן, שנבחר כנציג המערך לבחירות המוניציפליות בראש-שן-ציון, חגג את בחירתו בדרך יוצאת-דופן. הוא בא לביתו של ראש-עיריית גבעתיים, יצחק ירון וקיבל בי-משך שתיים תמימות הסבר מרתק איך לצאת אל הציבור. ניצן, עד לאחרונה סגן-קצין אפסנאות ראשי, ביקש לדעת איך הצליח ירון, שהיה אלמוני, להיבחר מול מועמד מוכר כמו קובה קרייזמן. ניצן, שולו עומד הננייה גיב-

השתמש בספר כמישענת לראשו כשנאלץ לשכב על ספי של העץ. אחר-כך הוא סיפר על התארגנות מחתמי קבוצת די, שקראה בתחילת המלחמה להפסקתה ולנסיגת צה"ל לאלתר מלבנון. היינו עייפים מרוב טלפונים, ואחרי שכל היורמים, העמוסים, סירבו לחתום, התפנה קו הטלפון בביתו של ליבוויץ. הקראתי לו את הטקסט ומייד אחרי ששמע את המילים „טוב מזה“ לאלתר, אמר „טוב מזה“ אוד טוב מאוד. צנחנו, כל המטלפנים, על הכיסאות בי-אנחת רווחה. לאור התכוון בדבריו לסופרים יורם קניוק ועמוס עוז שסירבו לחתום על העצומה.

בסוף דבריו הוא קרא שיר שהדהים אפילו את לי-בוביץ. „בלכסיקון יהיה כתוב / ישראל. מדינה. התקיימה עד סוף המאה, עם עתיק של רועים בנדודיו עבר / את פלסטין. הוליד בנים ונאסף אל אבותיו. הבנים נסעו בי-אוניות ובמטוסים / אחרי הי-לולת דמים.“

בוועידת ההסתדרות שהתקיימה בקיבוץ שפיים נאם נציג רפי יצחק סלוקי, ר טעה בלשונו, „צה"ל יצא לבר ער את קיני המחבלים בצפון לבנון, אמר כשהסביר את מסרות המלחמה. כשראה ש-קהל המאזינים משתומם מי-הר לחקן את עצמו.

הפרופסור לפילוסופיה אפא כשר שפע אימרות-כנף בכינוס של קבוצת שטח משוחזר, שנועד לגייס כספים כדי לחדש את הסדר שלהם בימי השישי בעיתון הארץ. אמר כשר: „החזון של יובל נאמן זה שבשמיים יהיו חל-ליות ולוויינים ועל האדמה

בקול רם ובעצבות עם הי-ח"כים שבסביבתה. יושבראש הישיבה, משה שחל קרא ל-עברה: „אני מבקש שהפסיקי לנהל מגעים עם הח"כים מ-סביבך. העיר ח"כ מפ"ם, יאיר צבן: „זה במקום לני-הל מגעים עם אש"ף.“

בוועדת-הכספים התנהל דיון על אירועי הבורסה. ח"כ העבודה אריק נחמקין, ני-סה עליידי סיפור להביע את דעתו בעניין. כשהיית בר-לב היה קצין בצבא התלקח אהל. הוא קרא את חייליו למיטדר והתחיל לשאול בקולו האישי: „מי מוכן להתנדב...“ הוא לא סיים את המישפט והאהל נשרף כליל. בר-לב שיחרר את חייליו ואמר: „אין צורך. אין צורך.“ הר סיף נחמקין: „עד שנחליט על הבורסה היא כבר תיגמר.“

מוכיר סיעת המפד"ל בכנסת, אריה האן, נש-אל אם לדעתו יאות הדי-יוסף בורג לרוץ לנשיאות. „אם זה יהיה אפשרי שהנשיא יהיה גם שר-הפנים, אז כן.“ השיב האן.

האן היה מדוכא מאוד בשבוע שעבר. הוא היה שקוע מעל לראשו בבורסה והפסדיו היו נכרים. מצברוחו אף השפיע על אחת ההצבעות שהיו חשובות למפד"ל. בהצ-עה לסדר של ח"כ מיכאל קליינר, שהציע חובת תפי-לתרבוך בבת-ספר חילוניים, נפלה ההצעה לדיון במליאה על חודו של קול, כשהמפד"ל אינה משיגה נוכחות מלאה.

ביום השני השחור של הבורסה עמדו כמה מח"כי המערך במיזנון. רענן נעים הביט בפליאה בחליפתו של

מפלס את דרכו במדרגות מוסיאון תל-אביב, שם נערכה האזכרה לגולדה מאיר. אבן בא באיחור ובקושי הצליח להגיע למקום שנשמר עבורו. המעברים היו חסומים עליידי בני-נוער שחובאו במאורגן.

משה שחל, והתפעל מה-פעתו המהדורת של חברו לי-סיעה. שחל נראה רגוע ובי-מצברוח טוב. שאל אותו נעים: „מה, לא הפסדת בי-בורסה?“ לידם עמדה מזכירת סיעת שינוי בכנסת, ריינה מנור, המכירה את אהבתו של שחל לביגוד יקר היא עתה במקומו: „לא, הוא הש-קיע בחליפתו.“

למנור יש גם הסבר מדוע רצה ח"כ הליברלים צבי רנר כל-כך להיבחר לוועדה למינוי קאדים. הוא לא מבין מה זה קאדים. הוא בטח חשב שזה קאדילאק.

בדיון במליאת הכנסת, שעסק בהצעות-לסדר על פני-שת ראשי המועצה לשלום ישראל-יפלטטיני וראשי אש"ף, היתה ח"כ התחיה גאלולה כהן מתוחה ביותר, ודיברה

ישראל קיסר סגנו של מזכ"ל ההסתדרות, מחזיק את ראשו בידי ומונטה להתרכז. קיסר בא לבוש בדובון כחול ובסוודר גולף שחור לאזכרה שאירגנה נעמת לזכרה של גולדה מאיר. מייד בתחילת הערב הוא רכן קדימה וישב כפוף, אחרי שצולם הרגיש כנוף, התיישר ולא שב לתנוחה זו.